

ved Universitetet — helt nye Undervisning, skal til Sammenligning anføres, at der ved Bedømmelsen af Artiumsstilene i Tysk regnes med 5 Stile som det normale pr. Time, hvilket ingenlunde er for rigeligt beregnet, og det er da meget forsigtigt at anslaa Retningen af Holdets 10 Stile, der jo ligger over Studentereksamensstandpunktet, til mindst 2 Timer. Der bydes altsaa for denne Undervisning, der skal bestrides af „virkelig dygtige Lærere“, selv om man kun vilde anslaa Forberedelsen til een Time (1 Times Forberedelse + 1 Times Undervisning + 2 Timers Stileretning), en faktisk Timebetaling af 1 Kr. 25 Øre pr. Time. En formel Timebetaling af 5 Kr. maa, ogsaa bortset fra denne detaillerede Beregning, betegnes som utilstrækkelig, fordi den, hvis den bliver gennemført, vil betyde en grov Underbyden af den private Manuduktionsvirksomhed, da ingen videnskabeligt uddannet Manuduktør vil kunne paatage sig at læse med 10 Mands Studenterhold for en saa ringe Betaling.

Denne ringe Løn tilbydes tilmed Lærerne „foreløbigt“ for 3 Aar, og det saaledes, at der ikke tilskrives dem noget bestemt Timetal pr. Semester. Medens Skolerne trods deres daarlige økonomiske Kaar er kommet bort fra saadanne midlertidige Ansættelsesvilkkaar, foreslaas nu saadanne for Universitetsundervisningen i Tysk og det samtidig med, at man for Engelsk, hvor der ogsaa i Forvejen er en Professor og en Docent, og som, hvad Studenterantal og den højere Skoles Krav til Universitetsundervisningen angaar, frembyder de samme Forhold som Tysk, med lignende Begrundelse foreslaar et nyt Docentur.

Andragerne henstiller derfor, at den foreslaaede Ordning underkastes en Revision, før den bevilges, og at det paases, at der ved Universitetet, saavel i det moderne tyske Sprog som i den tyske Literatur, gives de studerende en baade videnskabelig og praktisk Undervisning i nøje Tilslutning til de Forudsætninger, hvormed de møder ved Universitetet efter Skolens Undervisning, og at de unge Lærere efter Uddannelsens Tilendbringelse møder saaledes udrustede til Skolens Arbejde, at baade Skolen og Læreren selv kan være tjent dermed.

Da Sagen afgøres ved Finansloven, gør *Udvalget* ikke Indstilling.

33. Fra *Beboerne i Vrads Sogn m. fl.* om Anlægget af en Holdeplads ved Lille Hjælland paa Funder-Bramminge-Banen (Indbragt den 25. November 1915 af Folketingsmanden for Silkeborg Amts 5. Valgkreds, *Jacob Christensen*).

Da Besigtigelseskommissionen ved det nye Statsbaneanlæg Funder-Bramminge har foreslaaet, at der ved Lille Hjælland skal anlægges et Billetsalgssted og ikke en Holdeplads med Adgang til Forsendelse af Styk- og Vognladningsgods, har Beboerne i Vrads Sogn m. fl. til Ministeriet for offentlige Arbejder indgivet et Andragende om, at der ved Lille Hjælland maa blive anlagt en saadan Holdeplads, men af Ministeriets Svar fremgaar det, at Ministeriet kun vil imødekomme Andragendet saa vidt, at der til det planlagte Billetsalgssted kan blive knyttet et offentligt Sidespor. Da en saadan Foranstaltning imidlertid ikke vil kunne virke tilfredsstillende, henleder Andragerne Folketingets Opmærksomhed paa, at den Befolkning, der skal gøre Brug af de Fordele, som det nye Jernbaneanlæg i den paagældende Egn kan yde dem, er for en stor Del bosiddende i betydelig Afstand fra det planlagte Billetsalgssted, og at dette paa Grund af de vanskelige Vejforbindelser som saadant ikke vil kunne byde dem væsentlige Fordele. For Egnens Opkomst er det derimod af den største Betydning, at der ved Lille Hjælland kommer et Anlæg, der giver Adgang til Forsendelse og Modtagelse af Styk- og Vognladningsgods, saa at den store Statsskov Gludsted Plantage, den private Skov Store Hjælland Plantage, Redningshjemmet „Kjærshovedgaard“ o. s. v. o. s. v., Egnen i det hele, kan opnaa de Trafikforhold, paa hvilke den stedlige Økonomis Udvikling kan bygges. Andragerne henstiller derfor til Folketinget at støtte deres Ønske ligeoverfor Ministeren om Anlægget af en Holdeplads i Stedet for et Billetsalgssted ved Lille Hjælland.

1 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.